

tyske Mindretal maa præges af Retfærdighed i kristen Aand. Den danske Befolkning maa faa sin Ret uden at komme de tyske Medkristne for nær.

Selve den Udslettelse af Grænsen ved Kongeaen, hvorom der her først udtales et Ønske, lod sig vel ikke straks bogstavelig gennemføre, men maatte forbeholdes den senere Lovgivning; men man kom den dog saa nær som muligt ved, at Biskoppen over Ribe Stift, under hvilket Stift en ikke ringe Del af de sønderjydske Landsdele før 1864 havde hørt, konstitueredes som Biskop i disse Landsdele. Ved at fem Provster her oppe fra konstitueredes som Provster i de fem Provstier, som Genforeningen omfattede, betonedes yderligere Tilknytningen til Landet Nord paa og til den danske Folkekirke. Da samtidig Amtmanden i Haderslev konstitueredes som Stiftamtmand i de sønderjydske Landsdele og den øverste Styrelse af de kirkelige Anliggender overtoges af Kirkeministeriet, var hermed Forbindelsen med de tyske kirkelige Myndigheder, Generalsuperintendenten og Konsistorium i Kiel og det preussiske Kultusministerium, fuldstændig afbrudt, ligesom ogsaa Nordslesvigs Forbindelse med den slesvig-holstenske Landskirke og dens Repræsentation, Fællessynoden i Kiel, hermed var ophørt.

Tilbage stod endnu Provstisynoderne og Provstisynodeudvalgene samt Menighedsrepræsentationerne, Kirkekollegierne og Kirkeforstanderskaberne. I det kirkelige Udvalgs Betænkning udtaltes Ønske om disse Institutioners fortsatte Bestaaen, men saaledes, at der straks anordnedes Nyvalg til dem. I Modsætning hertil udtalte Vælgerforeningen Ønske om, at Kirke- og Synodalloven snarest muligt sættes ud af Kraft og erstattedes med den danske Lov om Menighedsraad af 10. Maj 1912. Alleerede praktiske Grunde gjorde, at Vælgerforeningens Ønske ikke har kunnet imødekommes, idet de danske Menighedsraad ikke var udstyrede med den samme udstyrte Myndighed til Bestyrelsen af Kirkernes og Præsteembedernes Midler som de sønderjydske Menighedsrepræsentationer og Provstirepræsentationer, og Indførelsen af Menighedsraadsloven i de sønderjydske Landsdele vilde derfor have medført en Indskrænkning af det tilvante sønderjydske Selvstyre paa dette Omraade, som næppe vilde have vundet Bifald dernede. Ministeriet valgte derfor her at følge det kirkelige Udvalgs Forslag om Nyvalg til de bestaaende Menighedsrepræsentationer, hvorimod man lod Provstisynoderne og

Provstisynodeudvalgene falde bort som noget for den danske Kirkeordning i det hele fremmed og i Stedet for som en praktisk Ordning, der saa at sige nødvendigjordes ved det vidtstrakte Selvstyre, der tilkom de sønderjydske Menighedsrepræsentationer, indsatte nogle saakaldte Provstiudvalg — for hvert Provsti Provsten, en Præst og tre Lægmænd — der skulde varetage de hidtil til Provstisynoderne og Provstisynodeudvalgene henlagte Forretninger.

Dette skete efter Aftale med det kirkelige Udvalg og tillige efter særligt Ønske fra den konstituerede Biskop, der fandt det formaalstjenligt at have disse Udvalg at forhandle med under de ham uvante Forhold. Loven om Nyvalg af Menighedsrepræsentationer i de sønderjydske Landsdele, der stadfæstedes af Kongen den 28. Juni 1920 (Lov Nr. 340), udvidede tillige Reglerne om Valgret og Valgbarhed til Kirkekollegierne og Kirkeforstanderskaberne til at omfatte Kvinder og Tyende, som ikke tidligere havde kunnet vælges eller vælges, og indførte Forholdstalsvalgmaaden til Beskyttelse for Mindretallene. For at holde Vejen aaben for en Fællesordning af dette Forhold bestemtes det i Loven, at den skal forelægges Rigsdagen til Revision senest i den ordentlige Samling 1923—24, og at Loven bortfalder den 1. April 1924.

Det næste Spørgsmaal, Ministeriet optog til Overvejelse, drejede sig om den præstelige Betjening, hvilket Spørgsmaal igen delte sig i to, nemlig Forholdet til de i Embeder siddende Præster og Genbesættelsen af de ikke faa Embeder, som var ledige allerede ved Genforeningen, saavel som af de Embeder, som maatte blive ledige ved denne.

Hvad de i Embeder siddende Præster angaar, var det overensstemmende med det kirkelige Udvalgs Ønske, naar der i Lov Nr. 289 af 28. Juni 1920 § 1, 3. Stk., optoges en Bestemmelse om, at de af dem, der ønskede det, og med Hensyn til hvem de kirkelige Myndigheder fandt det for svarligt, kunde bekræftes til at forblive i deres Embeder, indtil Menighederne fik Adgang til ved Valg at træffe Afgørelse af, hvem der fremtidig skulde være deres Præst, og ligeledes, naar det i Lov Nr. 341 af 28. Juni 1920 § 5 bestemtes, at der senest et halvt Aar efter Suverænitets Overgang til Danmark, saafremt Menighederne ved en Afstemning udtalte Ønske derom, skulde foretages Præstevalg overensstemmende med de hidtil i Provin-